

SALVE

„DEVĀŤÁCKÉ“

Časopis ZŠ Salvátor, Králova 380, Valašské Meziříčí

Červen 2019

Milí čtenáři časopisu Salve!

Blíží se konec školního roku a vychází i poslední číslo tohoto našeho školního časopisu. Stalo se již tradicí, že poslední číslo bývá v režii devátáků, kteří se v něm loučí se školou, s dobou, kdy poprvé usedli do školních lavic, nesměle se rozkoukávali, poznávali nové spolužáky a kamarády, se kterými společně získávali nové vědomosti a dovednosti. Těch devět let se ze začátku zdá jako velmi dlouhá doba, ale když se díváme zpětně, uteklo to jako voda. Moc pěkně jsme to ostatně mohli vidět na školní akademii, když promítali své fotky. Z malých roztomilých dětí, které za ruku přiváděli jejich rodiče, se vyklubali téměř dospělí, kteří se brzy budou za ruku držet s někým úplně jiným... Po prázdninách zažijí velkou změnu, nastoupí na střední školy, budou se k nim chovat jako k dospělým a také budou od nich očekávat i zodpovědnost, kterou by dospělí už měli mít. Pevně věřím, že budou všichni úspěšní, že obor, který si letos vybrali, je bude bavit a bude pro ně dobrým a pevným odrazovým můstkem pro případná jejich další studia nebo zaměstnání. K tomu jim přeji i tolik potřebné Boží požehnání a moudrost.

Letos se také završil 25. rok působení církevní školy v našem městě a farnosti. Když se ohlédnu nazpět, co jsme všechno za tu dobu prožili... Začátky byly docela dobrodružné, neměli jsme ani pomůcky, ani prostory. Jen děti, víru a odhodlání... Dnes už máme pomůcky, odhodlání, a zaplat' Pán Bůh, děti i víru, ale stále nemáme potřebné prostory. O ty usilujeme vytrvale už od roku 2004, ale stále bezvysledně. Kolikrát jsme již byli skoro u cíle naší snahy, vždy se však něco „zvrtilo“. Ostatně jako i v situaci možného stěhování do budovy učiliště na Komenského ulici. Ukázalo se totiž, že by pořízení a rekonstrukce této budovy byla nad ekonomické síly nejen školy, farnosti, ale i našeho zřizovatele. Co bychom chtěli je jedna věc, co je pro nás reálné, věc druhá. A tak nezbývá, než znovu zvážit všechny možnosti, které ještě máme (a těch rychle ubývá) a zkusit jinou variantu.

Před námi jsou prázdniny, mnoho dobrodružství, zážitků a odpočinku. Po náročném školním roce to přijde určitě vhod. Když bychom si prolistovali roční plán školy, byli bychom hodně překvapeni, kolik akcí i událostí jsme připravili, realizovali, prožili. A to jsme museli některé i zrušit, protože se nám už nedostávalo času. Neberu to rozhodně jako samozřejmost, i když mnohé z nich se pravidelně opakují každý rok. Je to pro mne velká příležitost k poděkování všem, kdo se na tom jakkoliv podíleli. Děkuji všem vyučujícím, asistentkám, provozním zaměstnancům, paní zástupkyni, otci Pavlovi i všem žákům, kteří přiložili svou ruku k dílu. Mé poděkování patří i rodičům, bez jejichž podpory bychom nemohli nic z toho realizovat. Velké díky patří i všem žákům, kteří velmi úspěšně reprezentovali naši školu na nejrůznějších soutěžích, sportovních, vědomostních, recitačních i výtvarných. Díky vám se ZŠ Salvátor neztratila v konkurenci ostatních škol, a to nejen ve městě, ale i za jeho hranicemi. Jsem také moc rád, že na naší škole pracuje žákovský parlament. Za skvělé nápady i realizaci mnoha záslužných aktivit si rozhodně získal uznání, podporu i pochvalu nás všech dospělých.

Přeji všem krásné, dlouhé a zasloužené prázdniny a i když to v tento okamžik nezní moc povzbudivě, budu se těšit, že se 2. září potkáme na slavnostní mši při zahájení nového školního roku.

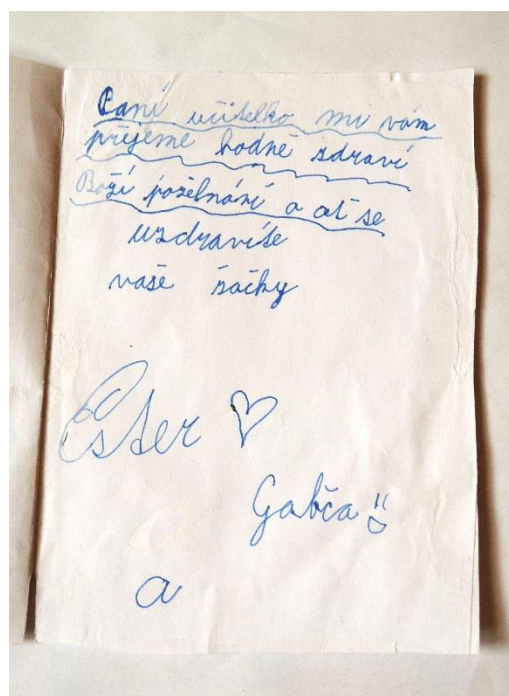
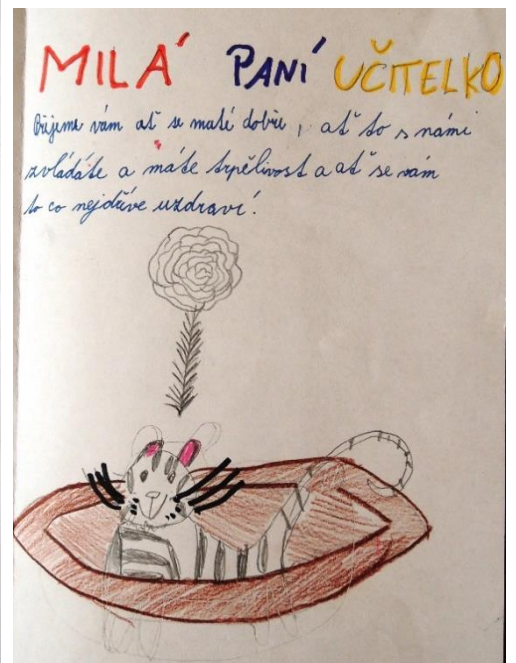
Hynek Mikušek
ředitel školy

Devátáci, pamatujete?

Na ZŠ Salvátor jsem nastoupila ve školním roce 2012/2013 jako učitelka IV. třídy (loňští devátáci). Dostala jsem pracovní úvazek, ve kterém byly kromě hodin v „mé“ třídě také tři hodiny angličtiny ve III. třídě. **A to jste byli vy!** V angličtině na I. stupni ráda s dětmi začínám s prvními říkankami, písničkami, slovíčky a frázemi. Možná i vy sami si na některé okamžiky z „našich“ hodin pamatujete. Zde tedy začíná pomyslná nitka, která mě s vámi spojuje. V druhém pololetí toho školního roku jsem onemocněla a velmi mě znepokojovalo, že žádný lékař - odborník - nemohl přijít na to, co mi je. Trápila jsem se a nebylo mi pak dobře ani psychicky. A tehdy jste pro mě spolu s vaší třídní paní učitelkou Žanetou Bezděkovou udělali něco moc krásného: namalovali jste mi obrázky a napsali milá přání, že mi přejete uzdravení a že se za mě modlíte.... Udělalo mi to velikou radost! Bylo to tak milé! Možná jste na to už zapoměli, ale já ne. Vždycky, když slyším nebo čtu různé diskuse v televizi nebo na internetu, jak jsou někteří současní školáci zlí, jsem ráda, že u nás na ZŠ Salvátor jsou žáci, kteří umí být empatičtí a umí dělat druhým radost. Díky moc za to, že jste právě takoví! Kéž se vám daří i v dalším životě rozdávat radost a těšit ostatní. A kéž taky vy sami tohle od druhých zažíváte. Mějte se krásně, ať vám Pán žehná.

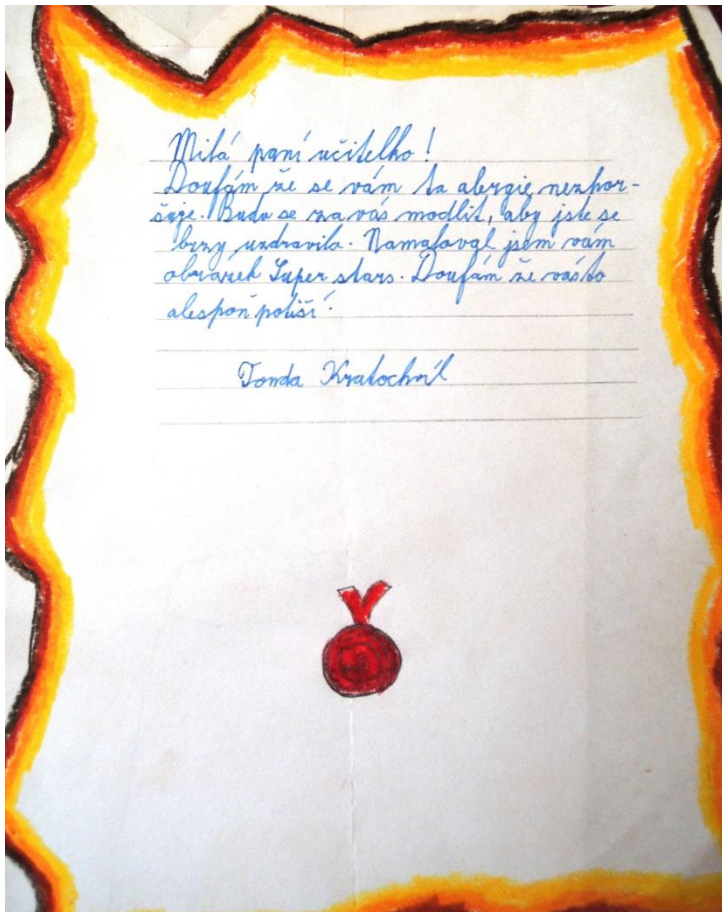
Magda Krupová, ZŘŠ *(Zveřejněno se souhlasem devátáků)*

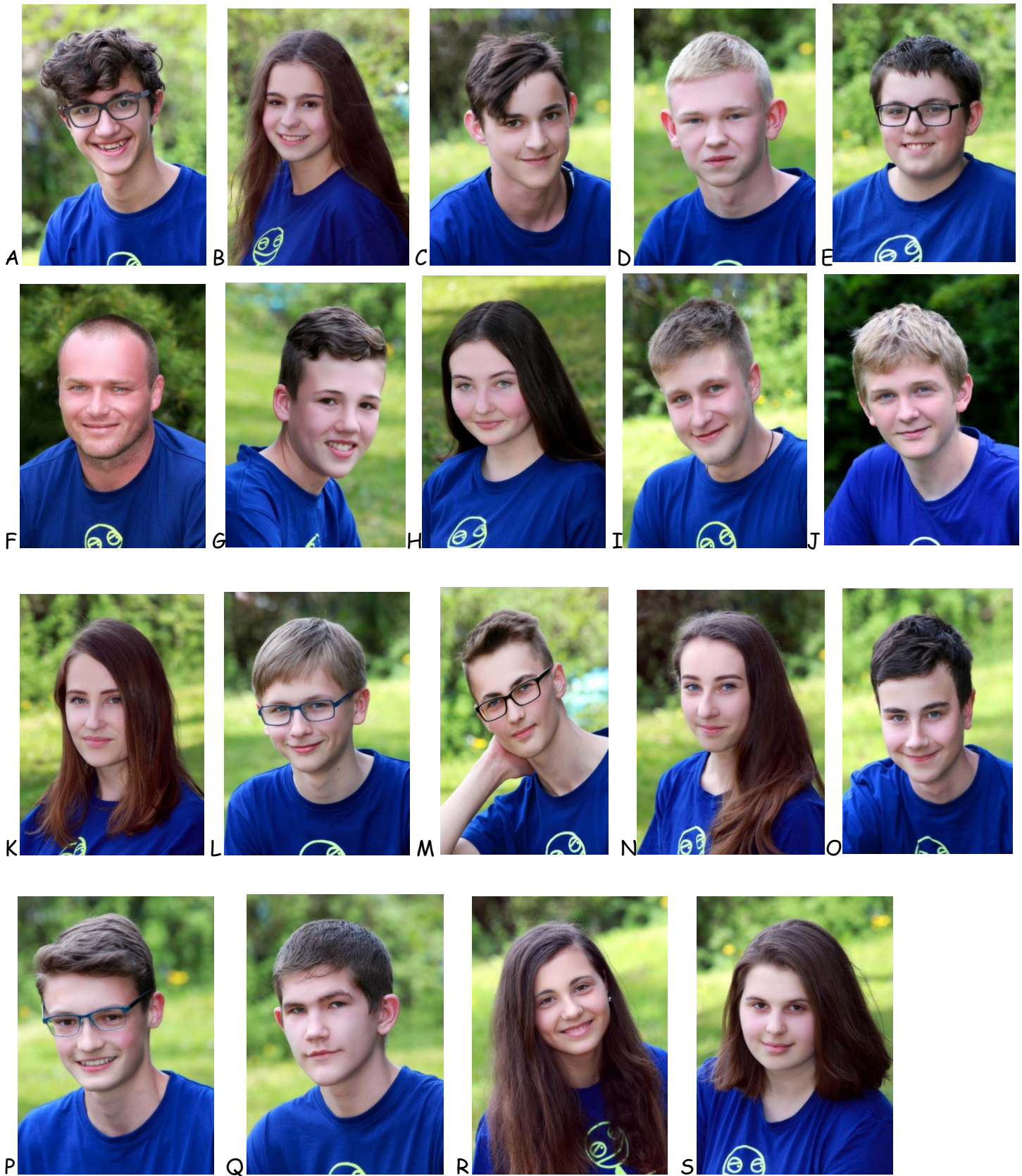
PRO PANÍ UČITELKU
KRUPOVOU

Peťa Klavica

1.		11.	
2.		12.	
3.		13.	
4.		14.	
5.		15.	
6.		16.	
7.		17.	
8.		18.	
9.		19.	
10.			

Správné řešení:

1.E, 2.D, 3.J, 4.K, 5.M, 6.N, 7.L, 8.C, 9.R, 10.P, 11.Q, 12.S, 13.O, 14.G, 15.I, 16.B, 17.A, 18.H, 19.F

jméno	co jsem chtěl být v první třídě?	kam jdu na sš?
Radek M.	závodník	SPŠ Hranice
Honza S.	automechanik	SŠTE Brno
Pavel CH.	kuchař	ISŠ-COP elektro
Vojta S.	papež	SPŠEI Fren.p.R.
Petr H.	všechno možné	Konz. evan. akad. Olomouc
Matěj K.	řidič buldozeru	SLŠ Hranice
Ester V.	herečka	GFPVM
Gabča L.	baletka	kadeřnice Rožnov p. R.
Pepa P.	diktátor	SPŠEI Fren.p.R.
Kája V.	veterinářka	GFPVM
Anežka P.	na mateřské	GFPVM
Kuba H.	policejt	Gastronomie
Lukáš K.	fotbalista	SŠ Hotelová Opava
Metoděj P.	kuchař	SPŠEI Fren.p.R.
Kuba K.	popelář	OAVM
Barča	akrobatik v cirkuse	AG Kroměříž
Anička	zdravotní sestřička	GFPVM
Honza L.	farmář	SOUVM - tesař

Slunce at' svítí, kde jsi ty... 2. ročník

Vzpomínka na školní Akademii 2019 - 1. ročník

Klárka Stančíková, 1. roč.

Kubík Vančura, 1. roč.

Verunka Bačová, 1. roč.

Jeník Heller, 1. roč.

Andrejka Mrnušíková, 1. roč.

Beátka Zbružová, 1. roč.

Prezentace ročníkových prací 3. ročník

Na naší škole každoročně vypracovávají žáci třetího a pátého ročníku ročníkové práce. V ní seznámí ke konci roku své spolužáky a rodiče se svým koníčkem, domácím mazlíčkem nebo jiným oblíbeným zvířátkem. Také letošní třetíáci museli několik minut každý sám hovořit před rodiči o svém zvoleném tématu. Myslím, že to zvládli na jedničku. Vy se můžete podívat na pár ukázek z jejich ročníkových prací.

JÁ A RAJČE

Děda pěstuje každý rok má sakradní spoustu rajčat. A pak máš jimi celé léto sásovat. Máš rajčata ráda už od malička. Nejčastěji je krajínu kuchleba, ale já nejraději dělám rajčatový salát. Někdy pomáhám dělat mamince rajskou polívku.

Děda pěstuje rajčata červená, kulatá a my jsme si jednovu zasadili žluté hrusličky. Ty byty tak dobré, že jsem se o ně se sourozenci pobili. Všechno jsem videla u jiné druhy rajčat, třeba malinké kulaté, oválné, které maluje, ale taky velké a výrazně žilovaní. A dokonce prý existují i černá rajčata, která jsem ještě neochutnala.

Verunka Marušáková, 3. roč.

ANGLIČTINA

Bylo jednou jedno RED TOMATO a ho slo se
přecházel, bylo HAPPY, protože videlo SUN (to bylo PLAT, a RABBIT
a do DOE se bylo HU NBY a chytla TOMATO a dala SALAD, protože ho
bylo VEGETABLES. Někdo se k tomu blíží, ale CAT se zasařilo, (všel!)
ty si RED TOMATO a my jsme jen YELLOW nebo BLACK TOMATO.
Takže SREY je roba! BTE, BTE!!

Verunka Marušáková, 3. roč.

Gymnastika

Gymnastika to je dřina,
kdo ji cvičí, ten je prima.
Já sam chodím velmi ráda,
je to pro mě zábava,
cvičím, skáču, přeskakuji,
je to prostě paráda.
Třikrát týdně cvičíme,
na současně jzdíme,
bradla, šimrňky, hladina,
to je v tělocvičně moje rábita.

Mám tu hodně kamarádů
společně se scházíme
za deště i za mrazu
najdeme si zábavu.
Treníří se snaží, ať se něco naučíme
ať pak nasoučičích, medaile docílíme.

Eliška Baričáková, 3. roč.

Adam Štěpančík, 3. roč.

Matěj Marušák, 3. roč.

Můj křečík

"CHtěl bych doma křečka."
Táta řekl: "Tečka.
Zajedeme do obchodu,
koupíme mu zředlo, vodu."

Koupili jsme taky klec.
"Páni, to je ale věc."
Musíme ji často čistit,
čerstvou vodu mu zajistit.

Máme doma křečíka,
roztomilý ho Jerryka.
Lechtá, kouče, škábe,
pyliny z klece hrabe.

Zažívám s ním zábavu,
když mi leze na hlavu.
A pak zpátky do klece,
pozor, ať neuteče.

Vojta Zavičák, 3. roč.

Kráva nebo klavír.

Když byla moje babička malá holčička
začala se učit hrát na klavír.
Protože její rodiče rovnou dostavěli dům,
neměli peníze na nový klavír. Babička
neměla kde cvičit, tak její tatínek
nakreslil klávesnici na papír. Babička
hrála na papírové klávesy, ale chybly se
na tom nepoznaly a ve škole jí to moc
nešlo. Tak babička babičky prodala nejlepší
krávu a přinesla peníze na nový klavír.
Ten se stěhoval i s její babičkou do
Valašského Meziříčí. Tady na něj hrála
moje sestřenice a mě se to taky líbilo.
A tak jsem se rozhodla hrát i já.

Barunka Levová, 3. roč.

Dobrodružství

Šli dva kluci na jahody,
padli tam dva medvědy.

Medvědi na ně sárali:
"Můžete z našeho úamí!"

Kluci se lekli a utekli.

Dama se jich rodiče zeptali:
"Kde máte ty jahody?"

Deluci odpověděli:
"Medvědi je sárali."

Marek Vaculín, 3. roč.

Miriam Dřimalová, 3. roč.

Básnička

1. Delfín plave v bazénu,
aby neměl migrénu.
Zaplave si slalomy,
děti dají bonbóny.

2. Delfín se rád předvádí,
každého tím naladí.
Zahraje si s míčem,
není s toho zničen.

Tereza Vránová, 3. roč.

Tajenky a doplňovačky

Jaký je můj oblíbený druh koní?
To si dovoďte v tajence:

Český jazyk
Doplň i, ry, í, ý

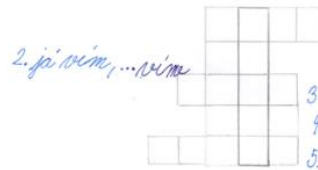

Bra○ po svých 17 narozen○ních se Messi přesídlal do Barcelon○. Do nového klubu musel koup○ si malý obk.

V Barceloně začal vydělávat hodně peněz. Musel si dobře zam○kat los ab○ ho nemohli ukrad○. Jeho ○n rád z○obov se s○em. Ale na stad○oně por○kuje a p○stí.

Kd○ž ale c○o druhého vobíel na trávu Barcelon○, křídí si sak○je. obkíj. Když šlova začne us chat mus hrd○ pomáhat se zalevám.

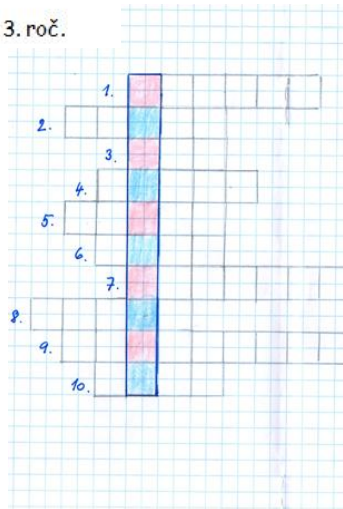
Daniel Juránek, 3. roč.

1. Helena Křídlová

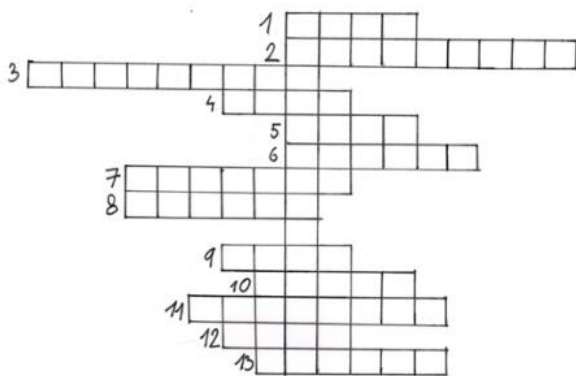
3. sardelouko
4. plči...
5. pastovna

Miriam Dřimalová, 3. roč.

1. zvířetáky které pídá.
2. zvířetáky které má rád banány.
3. zvířetáky ve významově slovese pídá.
4. obkenní část rostliny.
5. malých zvířetáky.
6. zelená část rostliny.
7. hlavození.
8. malý náhledný krmel a křídlová.
9. obkenní část rostliny.
10. křídlová

Adélka Havranová, 3. roč.

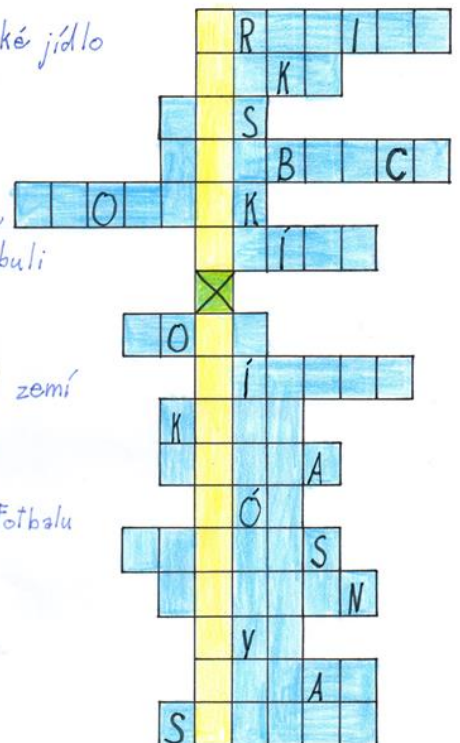

1. PŘÍSTŘEŠEK PRO SKAUTY
2. NAČEM SKAUTI SPI
3. SNŮRA K VÁZANÍ UZLŮ
4. V ČEM MAJI SKAUTI OBĚD
5. DLOUHÁ PROCHÁZKA
6. V ČEM SKAUTI SPI
7. BATERKA NA ČELO
8. JÁKOU MÁ STROM BARVU KORUNY
9. CO MAJI SKAUTI NA NOHU
10. SOUČÁST KROJE
11. SPOJUJE ČIPY ŠÁTKU
12. OBLEČENÍ PRO SKAUTA
13. VELKÝ BATOŮ NA TABOR

Matěj Marušák, 3. roč.

1. oblíbené dětské jídlo
2. Vltava je..
3. domácí zvíře
4. školní knížka
5. pracovník ve škole
6. píše se tím na tabuli

7. tekutina
8. zvíře žijící pod zemí
9. mládě od slepice
10. jméno kluka na O
11. oblíbený výkřik u fotbalu
12. jižní ovoce
13. velmi silný vítr
14. jsem mamínčin
15. dětské pití na K
16. druh ptáka

Vojta Zavičák, 3. roč.

Prezentace ročníkových prací 5. ročník

Hurá do pralesa

V Brazílii žije mnoho vřešťanů,
dovádějí rádi v korunách stromů.
Na přednášce v žabím domě úsměv se jim ztrácí,
prý jim les vykácí.
A proto sejdeme se v pralesě,
kde vydra s pytláky se nesnese,
jen ten kdo fotopasti líčí,
krásu neničí.
A proto sejdeme se v pralesě,
kdo se v něm ztratí, znovu najde se,
spojíme všechny svoje síly v Amazonii.

Text upravil: Jindřich Gajdoš (Hudba a text: Martina Volfová)

Příběh mé babičky

Moje babička se narodila za Druhé světové války, v roce 1940. Po válce, když byl Protektorát Čechy a Morava zrušen a nahrazen opět Československem, tak byli Němci, jako poražený národ, odsunuti z Československa.

Když Němci odcházeli, tak bylo v zájmu státu, aby se vesnice zalidnily, a proto stát nabízel chudším rodinám možnost přestěhovat se do bývalých německých statků. Mezi těmito rodinami byla i rodina mé babičky, která využila příležitosti a přestěhovala se do bývalé německé obce Zadní Újezd, v tehdejší okrese Šternberk.

Moje babička si ze samotné války mnoho nepamatuje, vzpomíná si však např. na osvobození Rudou armádou v okolí města Přerova. Pochází totiž z vesnice Beňov, která leží nedaleko Přerova. Samotné stěhování do nového domova si už ale docela pamatuje. Možná i proto, že už jí bylo téměř šest let. Dokonce zná i přesné datum - 20. březen 1946.

Přestěhování probíhalo tak, že ráno si celá rodina sbalila všechny osobní věci a na voze si je odvezli do nedalekého Přerova, odkud jeli vlakem i se všemi věcmi na olomouckého nádraží. Zde přestoupili do dalšího vlaku, který tentokrát jel do obce Troubelice. Tato cesta byla dlouhá asi sto kilometrů a trvala téměř celý den (tehdy vlaky jezdily pomaleji). Posledních pár kilometrů museli jít pěšky a do cíle přišli až za tmy. Mezitím tatínek mé babičky a její nejstarší bratr jeli spolu s nákladním vlakem, který vzl rodině těžší věci, které nemohli odvézt na voze do vlaku (dobytek, seno, slámu apod.).

Po příjezdu se začali zabydlovat v sice velkém, ale zato v téměř prázdném statku. Jelikož si s sebou nebrali nábytek, bylo pro ně těžké nějak se usadit. Měli však štěstí, protože v okolí bydleli hodní sousedé a ti jim dali různý nepotřebný nábytek. Později dostali od pozemkového úřadu i pole a další potřebné věci k hospodaření.

Do vesnice se ze stejného důvodu přistěhoval také dědeček, a babička ho proto znala už od dětství. A když dospěli, tak se vzali.

Druhá světová válka byla strašná věc, ale kdyby to dopadlo jinak, tak vlastně ani nejsem na světě.

Lucie Vránová: KŮŇ

1. Jezdec na koňském dostihu

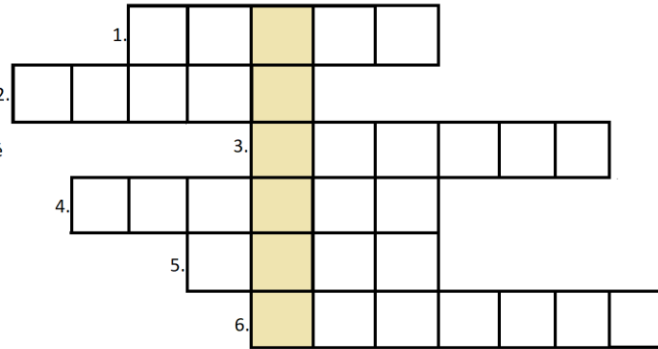
4. Samice koně klisna/.....

2. Součást koňské výstroje

5. Stavba k ustájení koní

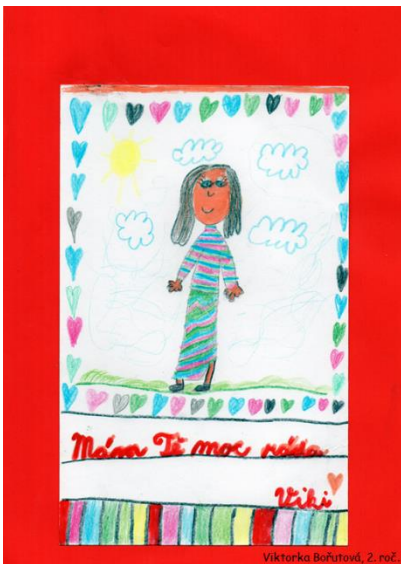
3. Potřeba žokeje na ochranu hlavy

6. základní výbava pro koně na hlavu

Výtvarné práce dětí 2. ročníku

Maminkám ke Dni matek

Kreslíme medvídku PŮ

V rámci „Dne prázdných tříd“ děti navštívily Pohádkové lázně

Pohádkové lázně
Rožnov p. R.
V lázních to bylo dobré. Hodně se mi
sam líbilo. Měli sam: velkou a malou
skusarčku a potom jsme jí Julinka,
Flaníkovi, Víkvi a Lori luštily sajenku a
dostali jsme na to: náramek a hopíka.
A pak toho hopíka dostala celá naše
třída. Bylo to sam super!

Kristinka Matysková, 2. roč.

Pohádkové lázně
Rožnov p. R.

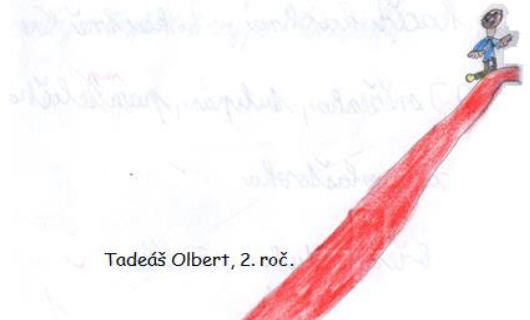
Líbilo se mi, když
jsem se konili. Klou-
sali jsme se na velké
klousače. Jeli jsme sam
relakem.

Ondra Kořístka, 2. roč.

Pohádkové lázně
Rožnov p. R.

V Pohádkových lázních se mi
líbilo, protože sam bylo moc atrakcí.
Nejvíce se mi líbila prudká skusarčka.

Tadeáš Olbert, 2. roč.

Pohádkové lázně
Rožnov p. R.

Bylo to fajn, bylo sam hodně
prolízavek a skusak. Byla jsem
sam potlouká. Bylo, hezky den.
Byla sam dobrá trampolína.

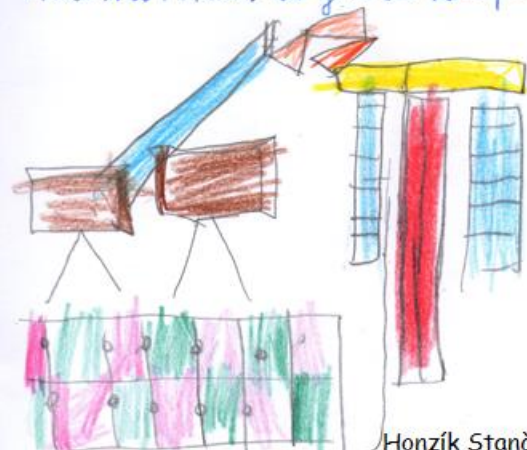

Julinka Folvarčná, 2. roč.

Pohádkové lázně
Rožnov p. R.

Líbila se mi velká skus-
sarčka. Hráli jsme s Ondrou
na hoňku. Bylo to super.

Honzík Stančík, 2. roč.

sv. Vít - 15. červen

mučedník

narozen: okolo r. 297
zemřel: asi r. 304
patron: mládeže, vinařů, hostinských, lékárníků, kovářů, herců, sládků, horníků, němých a hluchých; český, saský, sicilský i jiných míst; vzýván k ochraně cudnosti i za odstranění neplodnosti; proti očním a ušním onemocněním; pomocník proti vzteklině, epilepsii

znázornění: dítě nebo mladík, havran s chlebem, kniha, kohout, kotel event. mísa, lev, palma

Rozhodnutí hodné úcty nebo dětská umíněnost? Každopádně chvályhodná zásada, i když jde o malého Víta. Dnes je nám opět stavěno za vzor dítě a při té příležitosti si můžeme připomenout i Kristova slova: "nebudete-li jako děti, nevejdete do království nebeského" (Mt 18,3).

Vít se pravděpodobně narodil koncem III. století na Sicílii. Jako rodné město bývá uváděna Masara a jako otec bohatý Hylas (či Ilasius), s římským občanstvím, označovaný také za pohanského šlechtice. Jako vychovatelé jsou uváděni křesťanská chůva Krescencia a její manžel Modest. Nejstarší zachovaný životopis pochází až ze VII. století a popisuje Víta jako zázračného chlapce, kterého nedokázal od víry nikdo odvrátit. Ani jeho pohanský otec, ani soudce Valerián, ani císař Dioklecián, ani smrtelná muka.

Vít dostal dobrou křesťanskou výchovu, musel se setkat se vzorem pravé křesťanské lásky, aby poznal, že ho Bůh dokonale miluje, a když on se nevzdá, že ho Ježíš neopustí. S dětskou prostotou si ho zamiloval a dal mu svou důvěru, i když poznal, že se s Ježíšem musí projít i cesta utrpením.

V kolika letech dospěl pro věčnou slávu, přesně nevíme, ale z lidského pohledu dospělosti nedosáhl. V průměru bývá uváděn věk kolem 12 let, když začalo pronásledování. Kniha Rok se svatými uvádí, že se dožil pouze sedmi let. Životopis, který by se dal označit za spolehlivý, se nám nedochoval a současné životopisy jsou ovlivněné legendami, které mohutněly se zájmem o tohoto mladého světce. Stačí se podívat na obsáhlý patronát a připomenout si skutečnost, že ve středověku se úcta k němu rozšířila po celé Evropě. Šířily se hojně projevy lidové zbožnosti a bylo asi 1300 jemu zasvěcených kostelů. Na Sicílii a Sardinii stály již jemu zasvěcené kostely a kláštery v VI. století. Dochovala se i zmínka o kostele sv. Víta ze století V., jehož zasvěcení provedl papež Gelasius I.

Zásluhou legend se o Vítovi vypráví, že o jeho křtu a výchově ve víře otec nějaký čas vůbec nevěděl. Až jednoho dne si uvědomil, že synek nectí bohy, jak by se už slušelo a proto s ním o věci promluvil a přemlouval ho, aby změnil víru, kterou přijal od křesťanů. Snad to byli Modest a Krescencie, které hoch hned neprozradil. Někteří se domnívají, že mohlo jít o vliv křesťanů mimo domov. Skutečností je, že v té době vyšla Diokleciánova nařízení proti křesťanům a začalo se s pronásledováním. Vítek byl pro víru pořádně zbit, pravděpodobně u místodržícího Valeriána, protože umíněně vyznával víru v Ježíše. Vrácen byl otci s napomenutím, že musí co nejdříve změnit svůj postoj k náboženství.

Vítův otec viděl, že má na synka malý vliv a uvažoval prý o jeho vydání soudu. V klidu nezůstali ani Modest a Krescencie. Dle některých vyprávění byl Modest ve snu vyzván andělem, aby s hochem uprchli ze země. Každopádně se Vít dostal k jihoitalskému břehu poblíž Lukánie a sám byl na cestu malý. Podle legendy se tam nějakou dobu skrývali a zároveň se snažili víru nabídnout i druhým. Vít žil s vědomím sv. tajemství, že Kristus sám sebe vydal na smrt ukřižováním, abychom my měli věčnou spásu. Od jednoho obyvatele se Vítovi i jeho průvodcům dostalo šlechetné pomoci. Pro svou odvahu však byli odhaleni a Vít pak ve snaze evangelizovat vyléčil prý panovníkova syna z epilepsie nebo z posedlosti. Panovník se však snažil odvděčit v první řadě tím, že mu chtěl vylouvit křesťanskou víru.

Je vyzdvihoována Vítova ctnost bdělosti, že se nikdy ničím a od nikoho nenechal zlákat, aby se zpronevřil lásce k Ježíši. Proto jeho hlavním atributem je kohout. Z dalších ctností je uváděna pokorná prostota. Na otázku proč se zdráhá obětovat nesmrtelným bohům, jeho odpověď zněla ve smyslu: "Neklaním se kameni ani dřevu. Pouze pravému a živému Bohu!" Také prý na poznámku o záhubě řekl: "Nevrhám se do záhuby, ale toužím po sboru svatých u Boha." Tím, že vytrval, nevrhal se do záhuby, ale do Boží náruče.

Z připravených muk, které se na něm snažili vyzkoušet, vycházel zprvu bez úhony. Absolvoval koupel v kotli s vroucí smolou nebo olejem, a když zdravý kotel opustil, byl prý učiněn pokus dát ho napospas hladovému lvu. Ten mu však také neublížil. Za smrtelné lůžko tedy byl určen skřípec, kde prý byl nakonec st'at. Uvádí se, že při jeho popravě se začaly bořit vlivem zemětřesení pohanské chrámy.

Vít brzy začal být vzýván jako ochránce proti mnoha nemocem a pro více povolání se stal patronem. V 8. století byly jeho ostatky přeneseny do francouzského St. Dennis a odtud do kláštera v Corvey. Rámě sv. Víta bylo německým králem Jindřichem I. darováno sv. knížeti Václavu, který k Vítově počtě zbudoval začátkem X. stol. na Pražském hradě chrám. Císař Karel IV. tam pak nechal k Vítově oslavě postavit katedrálu. Nespokojil se však jen s Vítovým ramenem, ale v roce 1355 přivezl prý do Prahy značnou část jeho zbývajících ostatků. Uloženy jsou v oltáři sv. Víta v ochozu za hlavním oltářem.

Čerpáno: www.catholica.cz

Rady papeže Františka

15 jednoduchých skutků lásky - jak konkrétně projevit lásku druhému

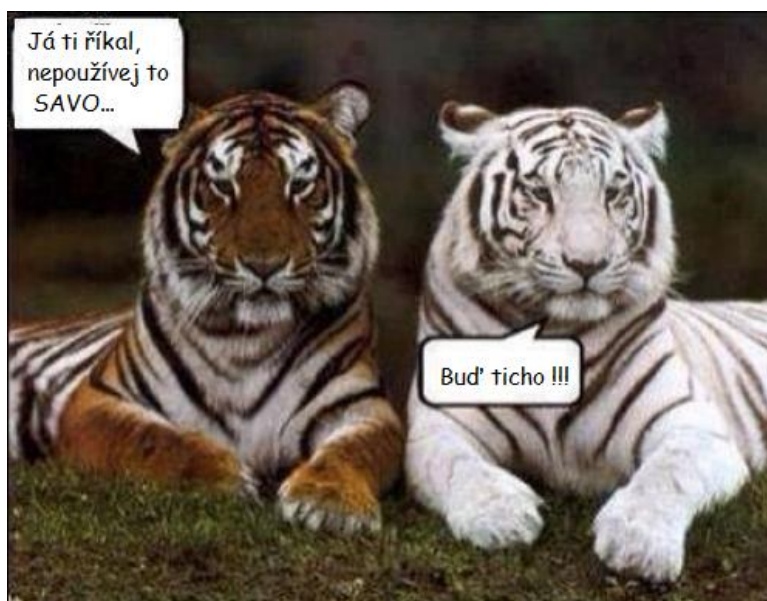
- Usmívej se, křesťan je vždy radostný
- Děkuj (i když nemusíš)
- Řekni druhému, že ho máš rád
- Radostně pozdrav lidi, které potkáváš každý den
- Vyslechni povídání druhého bez posuzování, s láskou
- Zastav se, abys pomohl. Buď pozorný k tomu, který tě potřebuje
- Povzbud' někoho
- Uznej úspěchy a kvality druhého
- Odděl to, co nepoužíváš a daruj to potřebnému
- Pomoz někomu, aby si mohl odpočinout
- Napomeň s láskou, nemlč ze strachu
- Buď jemný a citlivý k těm, které máš kolem sebe
- Uklid' nebo vyčisti nepořádek doma
- Pomoz druhému překonat jeho potíže
- Zatelefonuj nebo navštiv své rodiče (nebo někoho osamělého)

Vyjmenovaná slova po ŠČ ☺

- Ešče
- Klešče
- Ščipačky
- Poščák
- Ščerbina
- Ščilka
- Leščit
- Liščit
- Ščepán
- Ščavnatý
- Ščístko
- Ščekat

a termoska...

termoska je ščajem kdyby někdo nevěděl

Borůvkový cheesecake

rozpis do formy o průměru 24 cm

Klasický a legendární americký cheesecake má po světě už mnoho variant. Pro tuto verzi nepoužíváme tradiční sýr philadelphia, nýbrž tučné italské mascarpone a borůvky. Spolu s máslovým korpusem jde o kalorickou bombu, avšak dortu stačí malý kousek a náramně uspokojíte své chutě na sladké.

korpus

130 g máslových sušenek
60 g másla
1 lžička mleté skořice

sýrové těsto

800 g mascarpone
200 g borůvek
4 vejce
100 g vanilkového cukru
100 g krupicového cukru
zakysaná smetana na podávání

Sušenky roztlučeme nebo je v kuchyňském kutru rozdrtíme najemno a zpracujeme je se změkklým máslem a skořicovým cukrem v tužší těsto. Tuto směs umačkáme do dortové formy, pečeme při 180 °C asi 5 minut a potom necháme vychladnout.

Mascarpone rozmixujeme společně s borůvkami, vejci a vanilkovým cukrem. Tuto směs vlijeme na předpečený korpus a znovu pečeme při 120 °C asi 60 minut. Po upečení necháme vychladnout, poté ztuhnout v lednici. Podáváme se zakysanou smetanou.

Čerpáno: Kluci v akci

Cizinec se ptá Čecha: „Co znamená šimsisi?“ Čech odpoví: „To znamená esisisišim.“

Vzkaz pro všechny rejpalý:

Ano, máte pravdu, mám se v práci jako v ráji!!

Představte si, že si celý den v práci jenom hraji, navíc si, po zdravém a chutném obědě, dopřeji odpočinek se zajímavou knížkou v ruce.

V práci si také denně zazpívám, zacvičím, výtvarně se vyjádřím a ještě jdu každý den, samozřejmě v pracovní době, na procházku.

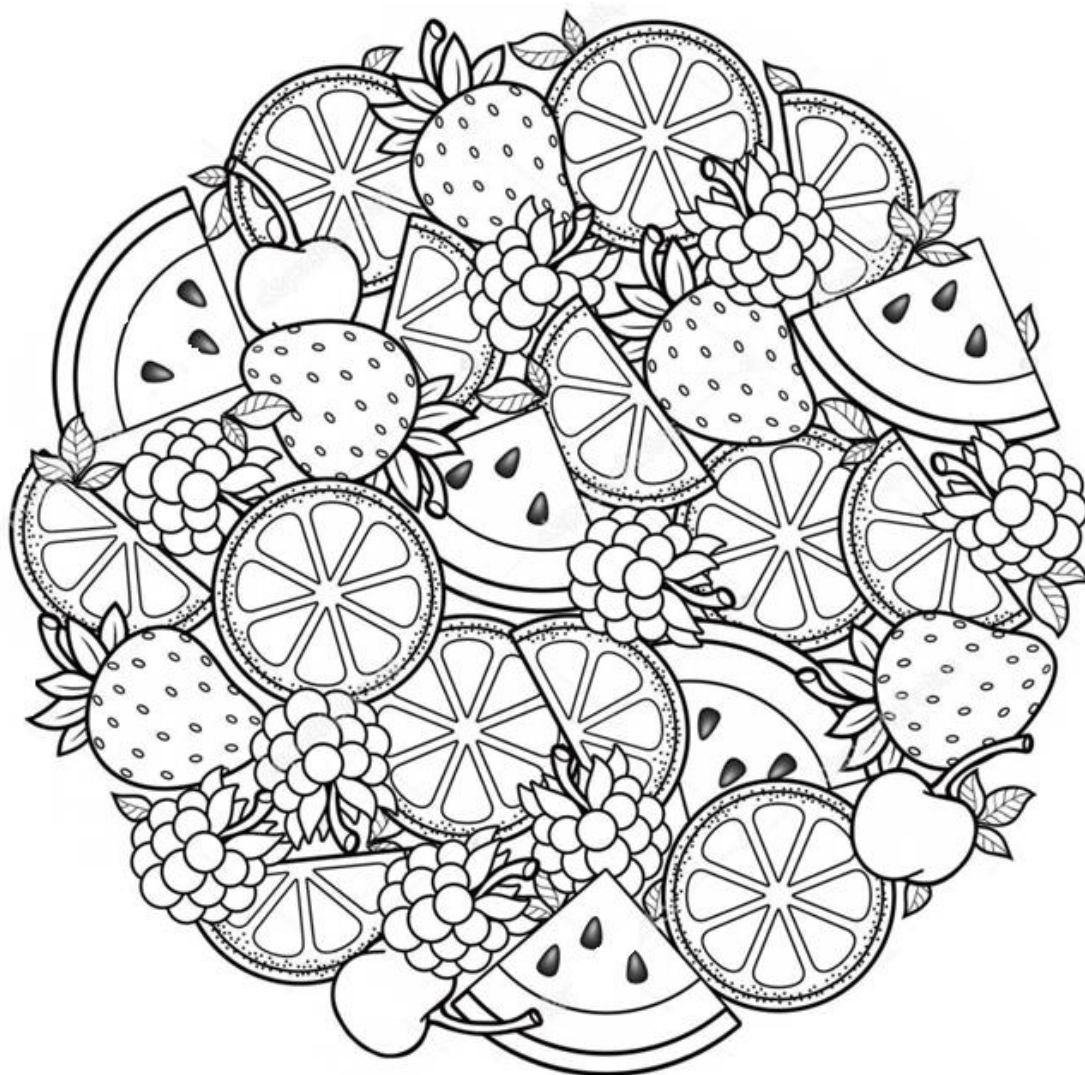
A to není všechno! V zimě v pracovní době jezdím na bobech, sáňkuji, a když se mi chce, tak třeba postavím sněhuláka. V létě se zase čvachtám v bazénu, pletu věnečky z pampelišek, hraji fotbal nebo třeba na schovávanou.

A to ještě není všechno! V rámci pracovní doby jezdím také na výlety, chodím do divadla, do kina, na výstavy a na další kulturní akce.

A to už vůbec nemluví o spoustě, skoro až nadpřirozených schopností, které jsem díky své práci získala.

Takže na závěr - v práci se mám jako na dovolené! Proto také dovolené potřebuji více, abych nevyšla ze cviku.

Tvá učitelka...

Šťastný prázdninový let přeje redakce 😊

Redakce: Parlamentáci ZŠ Salvátor, Marie Čtvrtníčková
Spolupráce: žáci a učitelé